

УДК 005
ББК 66.3(0)

Концептуальні шляхи розвитку науки в сучасних умовах : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 25-26 березня 2016 року. – Київ. : МЦНД, 2016. – 75 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Концептуальні шляхи розвитку науки в сучасних умовах». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

© МЦНД, 2016

Зміст

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ.....	6
<i>Белко Ю. Г. ПОЛИТИКА ПРОЦЕНТНЫХ СТАВОК В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ.....</i>	6
<i>Коцаба В.Ю, Штерма Т.В. ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОМУ РЕГІОНІ</i>	9
<i>Мілька А. І. ЕВОЛЮЦІЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «КООПЕРАЦІЯ» НА РІЗНИХ ЕТАПАХ ЇЇ РОЗВИТКУ</i>	10
МЕДИЧНІ НАУКИ.....	14
<i>Копанська Д. Б. ВПЛИВ ВІРУСНИХ ІНФЕКЦІЙ НА ФОРМУВАННЯ АЛЕРГІЙ ТА РІЗНОМАНІТНІСТЬ ЇХ ПРОЯВІВ У ПІДЛІТКІВ.....</i>	14
<i>Могильник А.І., Лелюк Я.О. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕТИКИ ТА ДЕОНТОЛОГІЇ У ВЗАЄМОДІЇ ЛІКАРЯ І ПАЦІЄНТА</i>	15
<i>Янко М.М. ОСОБЛИВОСТІ АСТЕНІЧНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ІЗ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ.....</i>	17
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	19
<i>Чорняк А.М. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ПРІОРИТЕТНЕ ЗАВДАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ</i>	19
<i>Шищенко О.О. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ПРОПАГУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ</i>	20
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ.....	22
<i>Пшенічнікова А. Ю. ДЕТЕРМІНАНТИ ВИНИКНЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	22
<i>Ткаченко Н.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ОБРАЗУ ДЕМОНА В ТВОРЧОСТІ МИХАЙЛА ВРУБЕЛЯ</i>	25

інструментальні дослідження, шкірні прік-тести, серологічні та молекулярно-генетичні дослідження.

Результати. На підставі даних обстеження у пацієнтів виявлена сенсibilізація різними видами алергенів, у більшості випадків (57%) – полісенсibilізація. У 83% осіб з верифікованою алергопатологією виявлено супутню вірусну реплікацію. Визначено, що підвищений рівень загального IgE у 29,9% асоціювався з реплікацією вірусу Епштейн-Барр, що посилювало прояв алергічної патології у даних пацієнтів, що проявлялось у більш розгорнутій клінічній картині та подовженні тривалості періодів загострення.

Висновок. Встановлено, що при мікс-інфекції вірусу Епштейн-Барр і герпесвірусу людини 5 типу алергічні порушення частіше мали тяжкі прояви. Особливостей асоціації алергічної патології з іншими інфекціями не виявлено, однак наші дослідження продовжуються (визначення рівня IL10, IL6, g-INF).

Література:

1. Возіанова Ж. І. Інфекційні і паразитарні хвороби: В 3 т. - "Здоров'я", 2002. — Т.1.— 856 ст., Т.3. — 848 ст.

2. Інфекційні хвороби за ред. О. А. Голубовської — Київ: ВСВ «Медицина». — 2012. — 778 ст.

3. Monto Ho Cytomegalovirus: Biology and Infection Springer Science & Business Media, 2013. - 440 p.

Могильник А.І.

доцент кафедри анестезіології з інтенсивною терапією

Лелюк Я.О.

лаборант кафедри анестезіології з інтенсивною терапією

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕТИКИ ТА ДЕОНТОЛОГІЇ У ВЗАЄМОДІЇ ЛІКАРЯ І ПАЦІЄНТА

Поняття “етика” та “деонтологія” тісно пов’язані між собою, але не є тотожними. Професійну етику можна визначити, як сукупність норм і правил, що регулюють поведінку спеціаліста на основі загальнолюдських моральних цінностей. Деонтологію, в свою чергу, слід розглядати, як розділ етики. Професійна медична деонтологія включає в себе питання дотримання лікарської таємниці, міри відповідальності за життя і здоров’я хворих, проблеми взаємовідносин між медичними працівниками, хворими та їх родичами.

Станом на сьогоднішній день, виділяють наступні моделі медичної деонтології: модель Гіппократа (формулює принципи лікування і обов’язки лікаря перед пацієнтом); модель Парацельса (розглядає емоційний та духовний контакт лікаря з пацієнтом, на основі якого будується весь лікувальний

процес); деонтологічна модель (в основі лежить суворе виконання розпоряджень морального порядку, дотримання встановленого медичним співтовариством і соціумом набору правил); біоетика (гостро стоїть питання дотримання прав і свобод пацієнта як особистості); модель інформаційної згоди (першочергове значення має право пацієнта на інформацію) [3]. У сьогоденні нові досягнення медичної науки і техніки змушують по іншому розглядати традиційні норми медичної деонтології. Принцип «лікар-хворий», змінюється принципом «лікар-пристрій-хворий», а потреба хворого в чуйному і уважному відношенні медичного працівника, в його доброму слові, не зменшилась, а навпаки збільшилась.

В процесі диференціації та спеціалізації медицини, формування її нових областей, виникають такі складні деонтологічні проблеми як, взаємовідносини хірурга, анестезіолога та реаніматолога в процесі лікування хворого; проблема «лікар-пристрій-хворий»: сприймання науки, як колективної праці; складні морально-етичні питання, що пов'язані з актуальними гострими науковими проблемами [1].

Окрім загальномедичних правил і положень деонтології, в кожній спеціальності існують специфічні деонтологічні аспекти. Виникнення яких можна пояснити тим, що в кожному конкретному випадку, ситуація повинна вирішуватись індивідуально [4]. Наприклад, успіхи реаніматології, можливість тривалого підтримання функцій ряду органів і систем при незворотному припиненні функції головного мозку, потреби трансплантації органів, винесли на розгляд цілий ряд серйозних морально-етичних проблем, пов'язаних з поведінкою лікаря.

У зв'язку з появою складних медичних систем вимоги до медичного персоналу істотно збільшились. Кожен працівник медицини повинен досконало володіти медичними навичками і вміти користуватись сучасним медичним обладнанням [2]. Разом з цим важливого значення набувають питання про моральні якості медичного працівника, його ставлення до свого фахового обов'язку й професійної підготовки. Має значення поведінка медичного працівника, стосунки з колегами, хворими, їх родичами. Встановлені норми і принципи повинні постійно удосконалюватись і буди основою для формування медичної етики та деонтології.

Література:

1. Амиров Н.Х. От медицинской этики к медицинской биоэтике / Н.Х. Амиров, В.Ю. Альбицкий, Ф.Т. Нежметдинова // Проблемы социальной гигиены, здравоохранения и истории медицины. — 1999. — № 2. — С. 40-42.
2. Веденко Б.Г. Медична етика і деонтологія / Б.Г. Веденко, Л.Б. Веденко, Ф.В. Мельник // Новости медицины и фармации. — 2012. — № 6. — С. 14
3. Кондрашова Р. А. Современные проблемы медицинской деонтологии / Р. А. Кондрашова // Успехи современного естествознания. — 2013. — № 9. — С. 49-51.
4. Лисицин Ю.П. Медицинская этика, деонтология и биоэтика / Ю.П. Лисицин // Проблемы социальной гигиены и история медицины. — 1998. — № 2. — С. 7-13.